

12 Φεβρουαρίου, 1996

[ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΧΑΤΖΗΤΣΑΓΓΑΡΗΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ/στές]

ΔΗΜΟΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ,

Εφεσείων,

v.

HOPELAND ENTERPRISES LTD ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσιβλήτων.

(Ποινική Έφεση Αρ. 6030).

Μαρτυρία — Εσφαλμένη εκτίμηση γεγονότων — Αθωωτική απόφαση κατηγορουμένου λόγω εκτίμησης του πρωτόδικου Δικαστηρίου ότι η προσαχθείσα μαρτυρία δεν τον συνδέει με την διάπραξη των αδικημάτων — Ακυρώθηκε από το Εφετείο.

5

Το πρωτόδικο Δικαστήριο αθώωσε μετά από δίκη τους εφεσίβλητους, που αντιμετώπιζαν κατηγορίες για διάπραξη αδικημάτων κατά παράβαση του Άρθρου 124(1) του περί Δήμων Νόμου του 1985, όπως τροποποιήθηκε, λόγω έλλειψης μαρτυρίας που να τους συνδέει με αυτά.

10

Ο Δήμος εφεσίβαλε την πρωτόδικη απόφαση. Κατά την ακρόαση, η έφεση περιορίστηκε μόνο στην αθώωση του 2ου εφεσίβλητου στην κατηγορία της τοποθέτησης αντικειμένων επί πεζοδρομίου (1η κατηγορία).

15

Το Εφετείο ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχει το άρθρο 145(3)(α)(i) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, ακύρωσε την πρωτόδικη απόφαση και αποφάνθηκε ότι:

20

Η εκτίμηση του πρωτόδικου Δικαστηρίου είναι εσφαλμένη, λαμβανομένης υπόψη της προσαχθείσας μαρτυρίας από την οποία προέκυψαν τα ακόλουθα:

25

1. Η τοποθέτηση έξω από το κατάστημα του εφεσίβλητου και εντός του πεζοδρομίου 80-100 κιβωτίων τα οποία περιείχαν φρούτα και λαχανικά.

2. Η άρνηση του εφεσίβλητου να τα μετακινήσει.
3. Η ανώμοτη δήλωση του εφεσίβλητου ότι λειτουργούσε ως λιανοπώλης και η προβολή του ισχυρισμού του ότι αυτό το έπρατε νόμιμα χωρίς με οποιοδήποτε τρόπο να εμποδίζει τους ενοίκους της πολυκατοικίας. 5

Με βάση όλες τις πρωτόδικες διαπιστώσεις ως προς τα γεγονότα, η ενοχή του 2ου εφεσίβλητου αποδεικνύεται πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας. 10

Η έφεση επιτρέπεται. Ο 2ος εφεσίβλητος κρίνεται ένοχος στην πρώτη κατηγορία.

15

Έφεση εναντίον Αθωωτικής Απόφασης.

Έφεση από το Δήμο Λευκωσίας εναντίον της απόφασης του Επαρχιακού Δικαστηρίου Λευκωσίας (Αρ. Ποινικής Υπόθεσης 25071/94) με την οποία η Σταματίου, Ε.Δ. αθώωσε τους κατηγορούμενους για τη διάπραξη αδικημάτων κατά παράβαση του Άρθρου 124(1) τόν περί Δήμων Νόμου 1985. 20

A. Παντελίδης, για τον Εφесеίοντα.

25

Ο εφεσίβλητος 1 ασών.

Ο εφεσίβλητος 2 παρουσιάζεται αυτοπροσώπως.

ΠΑΠΟΔΟΠΟΥΛΟΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Νικολάου, Δ. 30

ΝΙΚΟΛΑΟΥ, Δ.: Καταλογίστηκε στους εφεσίβλητους η διάπραξη αδικημάτων κατά παράβαση του άρθρου 124(1) του περί Δήμων Νόμου του 1985, (Ν. 111/85), όπως τροποποιήθηκε, και τους προσήφθησαν κοινές κατηγορίες: η πρώτη, ότι τοποθέτησαν αντικείμενα επί πεζοδρομίου· η δεύτερη, ότι εγκατέλειψαν τα αντικείμενα επί του πεζοδρομίου· η τρίτη, ότι επέτρεψαν την τοποθέτηση και η τέταρτη, ότι τα τοποθέτησαν κατά τρόπο που εμποδίζει τη διέλευση. 35

40

Το πρωτόδικο δικαστήριο έκρινε, κατόπιν δίκης, ότι η προσαχθείσα μαρτυρία δεν συνέδεσε τους εφεσίβλητους με την κατάσταση πραγμάτων η οποία τους αποδίδετο. Ως εκ τούτου τους αθώωσε σε όλες τις κατηγορίες.

5 Η ασκηθείσα έφεση στρεφόταν εναντίον του συνόλου αυτής της κατάληξης. Περιορίστηκε όμως, κατά την ενώπιόν μας ακρόαση, σε μόνο την αθώωση του 2ου εφεσίβλητου στην πρώτη κατηγορία, ήτοι, εκείνη της τοποθέτησης και εγκαταλείφθηκε ως προς τα υπόλοιπα.

10 Από την προσαχθείσα μαρτυρία η οποία πρωτόδικα θεωρήθηκε αξιόπιστη, προέκυψαν τα ακόλουθα. Ο 2ος εφεσίβλητος διεξήγαγε επιχείρηση διάθεσης φρούτων και λαχανικών από κατάσταση στο ισόγειο πολυκατοικίας η οποία εφάπτετο δημόσιου δρόμου εντός των δημοτικών ορίων Λευκωσίας. Επιθεωρητής του Δήμου που επισκέφθηκε το μέρος βρήκε τοποθετημένα έξω από το κατάστημα και εντός του πεζοδρομίου ογδόντα έως εκατό κιβώτια τα οποία περιείχαν φρούτα και λαχανικά. Κάλυπταν έκταση επί του πεζοδρομίου περίπου 16 τ.μ. Καθώς ήταν προφανές, αποτελούσαν προέκταση των όσων διατίθεντο από το κατάστημα. Ο επιθεωρητής υπέδειξε στον 2ο εφεσίβλητο ότι δεν έπρεπε να χρησιμοποιεί το πεζοδρόμιο για την τοποθέτηση κιβωτίων. Εκείνος απάντησε πως δεν εμπόδιζε κανένα με ό,τι έπραττε και πως η έγερση του θέματος οφειλόταν σε ιδιοτροπία ενοίκων της πολυκατοικίας οι οποίοι προέβαιναν σε καταγγελίες λόγω προσωπικών διαφορών. Ο επιθεωρητής του ζήτησε να τα μετακινήσει αλλά ο 2ος εφεσίβλητος αρνήθηκε, προκαλώντας τον να λάβει δικαστικά μέτρα. Είναι αξιοσημείωτα και τα 25 εξής ως προς την τοποθέτηση της υπεράσπισης. Κατά την αντεξέταση υποβλήθηκε στο μάρτυρα, πρώτα, ότι τα κιβώτια που ο 2ος εφεσίβλητος είχε τοποθετήσει στο πεζοδρόμιο δεν υπερέβαιναν τα τριάντα και, έπειτα, ότι ο 2ος εφεσίβλητος ακολούθως συνεμορφώθη πλήρως με την παράκληση για μετακίνησή τους. Ο μάρτυρας αντέκρουσε και τα δύο. Σε ανώμοτη δήλωση, ο 2ος εφεσίβλητος 30 εξήγησε ότι λειτουργούσε εκεί ως λιανοπώλης και προέβαλε ότι αυτό το έπραττε νόμιμα χωρίς με οποιονδήποτε τρόπο να εμποδίζει τους ένοικους της πολυκατοικίας.

35 Παρά τα εν λόγω, ήτοι, τη μαρτυρία του επιθεωρητή την τοποθέτηση της υπεράσπισης και την ανώμοτη δήλωση του 2ου εφεσίβλητου, το πρωτόδικο δικαστήριο δεν ικανοποιήθηκε ότι συνδέθηκε ο 2ος εφεσίβλητος με την τοποθέτηση των κιβωτίων στο πεζοδρόμιο. Είναι προφανές ότι πρόκειται περί εσφαλμένης εκτίμησης. Κατά την άποψή μας, η σύνδεση του 2ου εφεσίβλητου ως 40 το πρόσωπο που τοποθέτησε τα κιβώτια στο πεζοδρόμιο προκύπτει ευθέως και απεριφράστως. Με βάση λοιπόν τις πρωτόδικες διαπιστώσεις ως προς τα συμβάντα, κρίνουμε ότι η ενοχή του 2ου εφεσίβλητου αποδείχθηκε πέρα από κάθε αμφιβολία.

Ασκώντας τις εξουσίες που μας παρέχει το άρθρο 145(3)(α)(i) του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155, παραμερίζουμε την αθωωτική απόφαση σε σχέση με τον 2ο εφεσίβλητο στην πρώτη κατηγορία και τον βρίσκουμε ένοχο σε αυτή. Θα προχωρήσουμε τώρα να επιληφθούμε θέματος ποινής.

5

Η έφεση επιτρέπεται. Ο 2ος εφεσίβλητος κρίνεται ένοχος στην πρώτη κατηγορία.